

Jeden z „případů“ majora Zemana. Dnešní konzervativní americké televizní seriály si možná vzpomnou na seriály jiného druhu. Proštědřivnictví Československé televize jimi komunistický režim zajišťoval "duševní stravu" pro své občany.

Jeden z tehdy hojně sledovaných a nekolkáráž nepřivonivých televizních seriálů, které údajně nesly zobrazení našeho poválečného minulost, měl název **Třicet případů majora Zemana**. Dokonce hned dva případy z oněch třiceti se týkaly jedné a téže věci - jihomoravské obce Babice (v seriálu se nazývala Plánce); první z roku 1953, druhý o patnáct let později.

Případ Babice nebyl jediný

Na samém počátku případu Babice byla neochota drobných a středních rolníků vstupovat do právě zakládáných Jednotných zemědělských družstev (JZD), živovaných po vzoru sovětských kolchozů. Když to nešlo po dobrém, bylo nutno sáhnout k "účinnějším" prostředkům. A tak ke slovu přišly mimo jiné i provokace Státní bezpečnosti (SB), které měly jediný cíl: zstrašit rolníky do té míry, aby do JZD vstupovali raději dobrovolně.

Nutno poznamenat, že díky "případu Babice" se tento záměr zdáří. V bývalém Československu se projekt tzv. kolektivizace podařilo uskutečnit téměř na sto procent.

O tom, že případ Babice nebyl první ani poslední, třebaže se z něho později komunistická moc pokusila udělat "hlacek" na všechny neposlušné občany, svědčí novinařská zpráva, otištěná v deníku *Mladá fronta* ze dne 11. 3. 1951, s titulem **Tvrďí tresť zkeřným vráhem**. Z ní se dozvíme, že státní soud v Milevsku odsoudil 9. 3. 1951 k trestu smrti tři "vesnické boháče" z Koubalovy Lhoty, Václava Junka, Aloise Lácinu a Karla Mášu, za to, že 14. 2. 1951 zavraždili předsedu MNV Vladimíra Mandáka a zne-možňovali budování JZD.

Problematiku "vesnického boháče" se zabýval ve svém projevu na páté Celostátní divadelní konferenci v pražském Radolpaláci, konané ve dnech 28.-29. 3. 1951, také tehdejší poslanec Jiří Pelikán, který řekl:

"Dalším naším úkolem je budování socialismu na vesnici. (...) V dosavadních hrách s tematikou vesnického života není dosud dobře vyzněno nebezpečí vesnického boháče. Divadlo musí odhalit jeho skutečnou tvář a metody. (...) Také odhalení zrádků v komunistické straně je věcí všech občanů státu. Čtvrtým úkolem je, aby divadlo umělo postavit divákovi vzor poctivého komunistického pracovníka vedle obrazu zrádce, který se viondí do strany." (Mladá fronta, 30. 3. 1951)

"Třídní nepřítelé" na objednávků

To, co se odehrálo v létě 1951 v nevy-znamné jihomoravské obci Babicích poblíž Moravských Budějovic, mělo svou prehisto-rii. Jak se zdá, v pozadí zinscenovaných po-lytických procesů s tzv. vesnickými boháči, kteří údajně bránili zakládání JZD, byly cíle- né provokace StB. Tato zločnická organizace se jejich prostřednictvím snažila narušit staletý rytmus vesnického života i mezilids- kých vztahů tamějších obyvatel, spojených předev- ším příbuzenských svazků.

V obcích na Moravskobudějovicku, ale i v jiných regionech, kde se kolektivizaci při- šlo nedařilo, šlo jednak o to, ostarbí pozice místních rolníků v přirozenou autoritou u ostatních obyvatel vesnice, jednak usvěd- čením z kriminální činnosti zpochybít jejich nekomunistickou politickou aktivitu za války a po ní. Že se jednalo zejména o členy a funkcionáře lidové strany, bylo na tradi- ně religiózní Moravě nabitelné.

"Imperialistický agent" Ladislav Malý přichází...

Když na počátku 50. let vznikla na Mo- ravskobudějovicku odbojová skupina Gusta- va Smetany a Jaroslava Melkuse, podařilo se StB do ní nasadit svého člověka, který vystupoval pod krycím jménem major Vašek. Ten seznámil G. Smetanu s dalším "zaha- račnickým" agentem, kapitánem Ladislavem Malým, z něhož se později vyklubal rovněž příslušník StB.

Infiltrování Smetanovy odboje skupi- ny Pavel příslušník StB mělo v krátké době tragické následky: její dvě desítky členů byly v dubnu 1951 zatčeny, G. Smetana a J. Mel- kus byli později, dne 29. 8. 1953, poprave- ni.

Jediný, komu se podařilo při zátahu StB uniknout, byl rolník Antonín Plichta ze Šeb- kovicka. A právě o jeho krc se hrálo v případu Babice. V osobě A. Plichty a dalších členů lidové strany dal komunistický režim zájem na srozuměnou, že nejsou členství v této ko- lké jiné straně než v KČS, nýbrž i spolupůči- stvím s jiným protifašistickým odboje než komu- nistickým se trestají jako smrtelný hřích.

Případ Babice, v němž figurovali jako hlavní viníci členové lidové strany, A. Mýtka, A. Plichta, D. Němec a F. Kopulety, stejně jako katoletiči V. Drbala a F. Pařil, se má stát výstražnou pro všechny "reakcioná- ře".

Nedávná minulost varuje:

PŘÍPAD BABICE

(Ke 45. výročí tragédie jihomoravské obce)

Bývalý funkcionář lidové strany před úno- rem 1948 a předseda národního výboru v Šebkovicku, Antonín Plichta, byl mezi míst- ními obyvateli velmi oblíben. S G. Smetanou a J. Melkusem se znal i z období německé okupace, kdy zejména Antonín Plichta a Fran- tišek Kopulety pomáhali parašutistům z brit- ského výsokladu Spelter. Plichta sám byl za války vůdčí osobností partyzánské skupiny Lenka-Jih, která se zmlíným paravysáckem spolupracovala.

klad Justiční vraždy.

Nejprve informační blokáda...

Smrtící výstřely se samopalu L. Malého vystřelila do mnoha dní oficiálního ticha. Po-

deolog strany a údajný agent NKVD, V. Ko- pecký, ve svém projevu v Moravských Budě- jovicích prohlásil: "Za svou vraždu v Babicích byli již trestáni její přími pachatelé. A krutý trest postihne i všechny pomocníky vráhy. Ano, smrt úkladným vrahem a jejich pomahačům! Smrt bídným strýčkům teroris- tických zločinců!" (Rudé právo, 9. 7. 1951)

Neomylná státostrana vynesla ústý své- ho vysokého funkcionáře rozudek nad obě- ly provokace StB ještě dříve, než tak v re- kordně krátkém čase mohli následně učinit soud. Právě výše uvedenými slovy V. Kopeč- kého se režim sám usvědčil z toho, že pří- pad Babice vznikl v dílně sekretariátu ÚV KSČ a jeho prodloužené ruky - StB.

... a pak propagandistická kampaň

Jako na povel po slovech V. Kopečkové byla spuštěna masivní kampaň podobná té z procesu s Dr. M. Horákovou. Nejvýše se v ní "vyznamenávalo", jak jinak, Rudé prá- vo. Odpovědným zástupcem tohoto listu "ne- omýlné" a "jediné správné" strany byl v té době Vla- dimír Koucký, pozdější nechvalně známý funkcionář KSČ éry A. Novotného.

[Poznámka autora: Zlí jazyko- vé tvrdí, že Pilipův námeček. Ing. Jan Koucký, po dvě funkční období rovněž poslanec Parlamentu ČR, je příbuzným právě tohoto komunisti- kého funkcionáře.]

Potřebuje-li ministr, který tak často a rád po- učuje soudního přelícení s domněnými vrahy funkcionářů z Babice. Vůbec příznačné toto dobu jsou novinné titulkami: **Zahájení pro- cesu se zločinnou bandou ve službách ameri- cké špiónáže** (Rudé právo, 13. 7. 1951); **Pátá kolona kapitalistické reakce u nás** (Mladá fronta, 13. 7. 1951); **V zločinu ameri- ckých imperialistů připravovali nově Lidce** (Mladá fronta, 14. 7. 1951); **Rozsudek nad vrahy z Babice** (Rudé právo, 15. 7. 1951); **Rozsudek nad vrahy a teroristy z Ba- bic** (vznese) (Mladá fronta, 15. 7. 1951).

Ve službách rodné strany
Prozeřimní bábloly tohoto druhu byl možno číst ve většině tehdejších novin a časopisů. Autorkou dvou článků o Babicích byla také spisovatelka Eva Kantůrková, její tehdy pod jménem Eva Šternová rozdávala sva sva- zčká "moudra" našim mladě. Jan Štern do- koponce otiskl v *Mladé frontě* dne 28. 7. 1951 (později také v *Tvorbě*) báseň **Prostředlné legítimě**, tjkající se osoby B. Netolický, je- dné z obětí vraždy v Babicích.

Novinářka E. Šternová tehdy v článku **Ba- bice nás nadabáží k nesmířitelnému boji s nepřitelem** mimo jiné ná- psala: "Znovu se potvrdila moudrá slova našli strany, že naše cesta k socialismu je cestou ztřeštěného třídního boje, že vesnický boháč je úhlaným nepřitelem majých a středních rolníků a že je- jmu smyslu odhalovat, omezo- vat a zatlacovat. Nepřítel ukázal v Babicích svou pravou, zví- štelou tvář. (...) Nepřítel vyvolal proti sobě svařaly náš hněv. Na vrahy dopadne krátce po jejich činu tvrdá píest lidu. A mezi soudruhy, kteří nepří- teletskou bandu obkličili a zni- čili, byli i naši svařáci. Tak odvíovědila naše mladějí spolu se vším pracujícím li- bem v každém, kdo by chtěl rusit a rozvracet naši dílnu mláti a socialismu. Tak odpoví každému, kdo by chtěl v zločinu amerických pánu a jejich zenkovských poslulích márit velké dílo..." (Mladá fronta, 24. 7. 1951)

O Babicích psali ovšem i jiní, zkusnějí- ší místní pera. Například spisovatel Milan Jarů (vl. jm. M. Ležák) se v článku **Mříž na má** k tomu věcl vyjádřil takto: "... Vraho- vě z Babic zahájli krvavý boj proti nám a byli sraženi do zvlhlé půdy. A to je hlavní poučení pro nás pro všechny: rozdří každě-

ho, kdo by se pokusil o útok proti komukoli z nás, proti čemukoli, co je nám dtahě. Roz- drtít každěho, kdo by se spojil s tou zloč- nickou bandou, známou u nás pod jménem západní imperialisté." (Tvorba, roč. XX/ 1951, str. 685)

Komunistické justice "láme" rekordy
Ve fabrikádních politických procesů se ko- munistické justice za pomoci StB řítily, ale ko- měhla. Rychlost, s níž byla "vypracována" obžaloba proti údajným vráhm z Babice, byla obdivuhodná a zasloužila by si zápis do Guin- nessovy knihy rekordů.

Ríká se, že pravce kvapná bývala málo pla- tná. Při vyšetřování případu Babice se síce vyskytlo několik "nesromalostí", ale kdo by se v době "zostřujícího se třídního boje" (slo- vy Evy Šternové-Kantůrkové) takovými deta- ly zabýval?

Ztrátka, důležitější bylo to, že požado- vaného účelu bylo dosaženo. Znovu ujaffe- ním lid ve městech i na vesnicích bylo třeba zastrážit tak, aby ho rovnou provazdy přešla chuť požadovat jakové "buržoazní přežítly", jako byla svoboda a demokracie. A tak se i stalo.

Již ve čtvrtce 12. července 1951 bylo v krajském městě Jihlavě zahájeno hlavní lí- čení proti 14letému "velezádné gangsterské tlupě". Tak obitvěné v duchu doby trůlavola Rudé právo.

Senátu předsedal námeček předsedy Státního soudu Dr. Vojtěch Rudý (jak přízna- čně jméno pro období "rudého" teroru! - pozn. autora), žalobu zastupovali: dělnický proku- rátor Emil Eichler a Dr. Josef Handl, vstu- penky na tuto zinscenovanou soudní frašku obdrželi vybráni soudruzi při již pět dní po babicích údoštětech, tj. 7. 7. 1951.

Na toto podivné "divadlo", podobně jako kdysi na veřejnou popravu Jana Sladkého- Koziny, byli nahanáni ti, kteří údajně pachate- le znali jako své souosey. V tomto případě se jednalo o drobné a střední rolníky žijící ve vesnicích na Moravskobudějovicku: Cidilna, Babice, Šebkovice, Vacenovice, Horní Újezd a Rojkytno nad Rojkytnou.

"Dělnický prokurátor" v akci

Obžaloba přečel "dělnický prokurátor" Emil Eichler. Jeho slohové cvičení bylo pře- ideologizované a se skutečným právem mělo společného jen velmi málo. Co se ostatně dalo očekávat od takových "rychlokáče- ných" právníků, kteří za pár měsíců absolvo- vali "studium" práv včetně doktorátu?

Po všeobecných ideologických frážích se v Eichlerově "obžalobě" tvrdilo tak toto: "Jedním z vyvrhlé, který se propůjčil k pá- chání zločinu proti lidu svého vlastního ná- rodu, byl Ladislav Malý, syn měšťácké rod- ny, notorický alkoholik a dobrodruh. Uprchl z ČSR a americká špiónní služba za po- mocí gestapáckých "odborníků" jej vvevlčila v bavorských lágeřech... Po vylučku jej posla- la do ČSR. Malý zahájil svou zločinnou čin- nost na Jihlavsku, odkud pocházli. Zorgani- zoval tlupu z nepříteli lidu..."

Následuje výčet "spiklenců", vesměs "vesnických boháčů" a jejich potomků: An- tonín Mýtka z Horního Újezdu, Antonín Plich- ta ze Šebkovicka, Jindřich Nahodil z Loukovic, Josef Vorlíček z Vacenovic, Alois Roupec z Bolikovic, Drahošlav a Karel Němecovi z Rojkytna nad Rojkytnou, Ludvík Štehlík z Cidil- ny, Ladislav Brabeneč ze Šebkovicka, Fran- tišek Kopulety a jeho manželka Božena z He- raltek, Antonín Škrdla z Březové Řimovy, jakož i katoletiči kněžží Václav Drbala, farář z Babice, a František Pařil, farář z Horního Újezdu.

L. Malý a jeho "zločinná tlupa"

Ideologické "cvičení" E. Eichlera dle po- kračovalo slovy: "Bývali agrárníci a reakční klerikové připravili již napřed tlupu a po- mohl mu (rozumějí: L. Malému - pozn. auto- ra) zorganizovat zločinnou tlupu. Členové tlupy byli dobře ozbrojeni. Malý dostal pímo od americké špiónážní služby zbraně, mimo jiné i anglické samopaly Sten a německé sa- mopaly. Malý začal plánovat terorisické akce, mimo jiné vykořelejí cisternevového via- ku, a vraždy, jimž měl být zastráženi obča- ně všem lidové demokracieho zřízení. Pařil- mě v rámci této zločinné s farářů Banf- le a Drbolou na jejich farách. Tito zločinci v kněžském rouchu, jak vyšetřováni odhal- lo, dávali souhlas a požehnaní vraždám, za jejich zrad slouží činu. Malý a jeho najaf vrá- hové se připravují zavraždít 15 občanů v malé obci Šebkovicích a rad se, zda přitší obětí svého zločinu mají utopit nebo oběsí..." (Rudé právo, 13. 7. 1951)

První terorisické akce byla podle obža- ly provedena v polovině června 1951, kdy byli tři občané v Cidlině předpani, ztýráni a oloupeni. V téže době jsou rozlišřovány le- táky, v nichž se údajně vyhrožovalo orgánům lidové správy a počmí povstím občanům.

V červnu 1951 při této "tlupě" ještě vy- pětčila družstevní skladiště slámy, a tak způ- sobila škodu přes jeden milion korun. Pak došlo k předsed zinscenované vraždě tří funk- cionářů MNV v Babicích. Kruh kolem L. Ma- lého a jeho "zločinné tlupy" se uzavřel.

(Pokračování na str. 6)

Václav Drbala

František Pařil

Jan Bula

Antonín Plichta st.

Antonín Mýtka

Fara v Babicích

Babice - podivné "plácnutí do vody"?

Nejen L. Malý, ale ani ti, kteří stáli za jeho provokaci, nelénili. Scénáři tragédie, jež se na počátku července 1951 udála v jho- moravských Babicích, byl zřejmě do nejvě- šího detailu předem připraven. Podobně jak soudní proces s údajnými vrahy a jejich po- prava.

To vše se odehrálo v rekordně krátkém čase jednoho měsíce. Zinscenovaný masa- kr bezvýznamných funkcionářů Místního ná- rodního výboru (MNV) v Babicích dne 2. 7. 1951 a poprava babic- kých "vráhy" dne 3. 8. 1951. To, co popohánělo komu- nistické hodnostá- je jejich prodlu- ženou rukou, StB, byly obavy z mož- ného neúspěchu tzv. kolektivizace.

V případě A. Plich- ty st. "ruka sprá- vedlnosti" spěcha- la tak moc, že 14. 2. 1951 zavraždil předsedu MNV Vladimíra Mandáka a zne- možňoval budování JZD.

Problematickou "vesnického boháče" se zabýval ve svém projevu na páté Celostátní divadelní konferenci v pražském Radolpaláci, konané ve dnech 28.-29. 3. 1951, také tehdejší poslanec Jiří Pelikán, který řekl:

"Dalším naším úkolem je budování so- cialismu na vesnici. (...) V dosavadních hrách s tematikou vesnického života není dosud dobře vyzněno nebezpečí vesnického boháče. Divadlo musí odhalit jeho skutečnou tvář a metody. (...) Také odhalení zrádků v komunistické straně je věcí všech občanů státu. Čtvrtým úkolem je, aby divadlo umělo postavit divákovi vzor poctivého komunistického pracovníka vedle obrazu zrádce, který se viondí do strany." (Mladá fronta, 30. 3. 1951)

Proprovokátor StB L. Malý dostal za úkol vypátrat úkryt A. Plichty. Postupně se mu po- dařilo zorganizovat kolem sebe skupinu lidí nesouhlasících s komunistickým režimem, zatáhnut je do kriminální činnosti a nakonec je vydat k "protestantům".

Vrcholem "aktivity" L. Malého byla vraž- da funkcionářů MNV v Babicích. V budoucí místní škole byly dne 2. července 1951 za- stříleni: řidič učitel Karel Kuehltl a dělnič- ká Bohumír Netolická a Josef Roupec. Lehnice zraněn byl předseda místního akčního výbo- ru Národní fronty, dělník František Bláha.

Třebaže komunistický tisk bezprostřed- ně po činu tvrdil, že jmenovaní funkcionáři MNV byli zastřeleni teroristy vedenými agen- tem CIC kpt. L. Malým, jediným, kdo skuteč- ně střílel, byl právě provokátor StB L. Malý. Stalo se tak v přítomnosti Antonína Mýtky, zatlačmo bratři Antonín a Stanislav Plichtové stáli před budovou školy. Rovněž L. Malý se údajně po svém činu vychloubal tím, že "zastřelil čtyři komunisty".

Excelentní rolník" policie

Je až nepochybné, k jakým výkonům se vybičovala tehdejší veřejná i tajná policie. Doslova během několika hodin se jí poda- řilo zatáhnout si kolem údajných vráhu a je- jich pomocníků tak dokonale, že i v utvřilí všíchni. L. Malý síce při předcházejícím zá- tahu 29. 4. 1951 jako zbra- kem "unikl", tentokrát však nikoli. Tak trochu to připomá- ní jiný obdobný případ "im- perialistického agenta", který se dal do služeb StB - J. Vávry- Stanška.

V případě legendami opředeného zátahu po vraždě v Babicích se vyskytla řada rozporných tvrzení. Podle jed- noho z nich byl L. Malý při pře- stěpce v žitném poli u Bolko- vice zabít. Podle jiného zdroje zed byl zastřelen ve skuteč- nosti Antonín Plichta mladší a téže zraněn jeho bratr Sta- nislav, kdežto L. Malý při ode- šel k autu StB a odjel. Přesto při soudním procesu prohlásil soudec Dr. Vojtěch Rudý, že L. Malý právě zemřel na následky zranění v nemocnici.

Nejasností kolem případu Babice je víc. Pařil sám i fakt, že dva z obžalovaných, kněz Václav Drbala a rolník Ladislav Brabeneč, byli zatčeni již dva týdny před těmito událostmi, a proto ani nemohli vědět, co se v Babicích v příštích dnech odehraje.

Navzdory tomu její souzení a odsouzení pro navědné, přípravu a napomáhání k vraž- dě P. Václav Drbala dokonce k trestu smrti. V jeho případě se jedná o učebnicový pří-

prvé se veřejnost směla dozvědět o tragédii v Babicích až ze zprávy ČTK ze dne 6. 7. 1951, otištěné deníkem Rudé právo v pondělí 6. 7. 1951.

Zmíněná zpráva informovala o státním pohřbu obětí vraždy tří funkcionářů z Babic. Pohřeb se konal v pátek 6. 7. 1951 dopo- ledne v Moravských Budějovicích za účasti ministra informací a osvěty Václava Kopeč- kého a náměstka ministra vnitra Gríši Spur- něho.

Blízký Gottwaldův spolupracovník, šéfi-

ČERVENEC 1996

POHLED SVOBODNÝCH NOVIN
do svobodného i meně svobodného světa

Na tomto místě chceme přimástat své pohledy na události v zahraničí, které byly za dané události významné a jež si zaslouží náš kladný nebo záporný komentář. Nemůžeme popobíhat zohlednit všechny jevy a informace tak, jak je přináší denní tisk a další média, a proto náš materiál bude vždy takřka výběrový.

REDAKCE

návštěvě ve Washingtonu v Kongresu olevněn prohláší, že strategické Golanse přičítá Reformní stranu, založenou v roce 1967, jsou pro Tel Aviv zárukou jeho bezpečnosti a že je nemilý vrátit Sýrii výměnou za verbální ujištění o míru. I když toto stanovisko povede k zosílení napětí, z pozice Izraele, majícího neblahé zkušenosti s arabskou vřelostí, je pochopitelné.

Prudké zvýšení cen některých druhů zboží v Rumunsku a její účast v pokračování krize v Bul-

jeme o prezidentské Křeslo, Richard Lamm (60), který se uchází o nominaci za Reformní stranu, založenou vioní miliardářem Rossem Perolem, mimo chodem neúspěšným soupeřem Billa Clintonu v posledních volbách v roce 1992. O definitivní kandidaci za Reformní stranu má rozhodnout sjezd održený na 11. srpna.

Do kampaně pro prezidentské volby, které se uskuteční 3. listopadu, se zapojila i manželka prezidenta B. Clintonu, Hillary, která v rámci svého tur-

Události bezchyby ČÍSLO JEDNA v měsíci červenci bylo druhou kolou ruských prezidentských voleb, v nichž 3. 7. ztvrdil reformní ekonomista Boris Jelcin nad neofornálními (podle některých v nejlepším případě polofornálními) stáťekomunistou Jevgenijem Žuganovem. Triumf Jelcina potěšil soupence demokratizace v Rusku a uklidnil prezidenta Spojených států Billa Clintonu a ukřivdění Borisy nepokryté lánolí, i celé západní veřejné mínění. Ti, kdož si tak rádo vydechli, přehlédli, že demokrat Jelcin dává po šestidenním, jakéms takémš pětíměsí znovu bombardovat čečenské obyvatelstvo, které požaduje - nic méně a nic více - než to, co mu zaručuje Charta OSM, tj. právo na nezávislost.

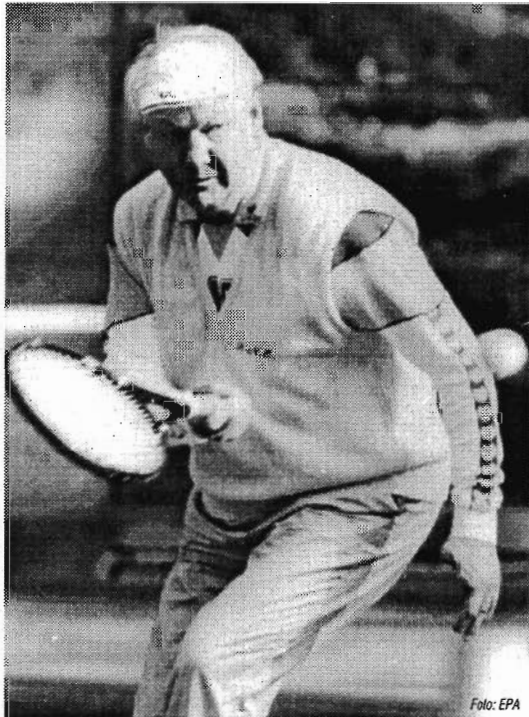
Ždá se, že teroristé v bývalém Sovětském svazu již dávno vyrovnali svým druhům na Blízkém východě, ve Spojených státech, Severním Isterku či v bývalé Jugoslávii. Další pumové atentáty, jež postihly v červenci Moskva, ukázaly na bezmocnost bezpečnostních orgánů a celé veřejnosti proti zločinosti tohoto typu. Nečekané exploze, posilující většinou naprostu náhodně, a tedy nevinně, kotemjedly se jako cílené vraždy podnikatelů, nekonformních novinářů nebo i jen konkurentů, se staly "běžnou" součástí dnešního ruského života. Sam prezident Jelcin byl 12. července nucen konstatovat, že "Rusko je zapleveleno teroristy".

Především pro občany České republiky je i nadále znepokojující skutečnost, že po řadu měsíců avizovaná smlouva o delimitativní úpravě vztahů s Německem je neustále odložována - "na věčné časy". Je přitom evidentní, že "žábu na prameni" jsou sudetskí Němci usilující o revizi tzv. Benešových dekretů. Rečeno na rovinu: nejde jim ve skutečnosti o morální, nýbrž o materiální nápravu důsledků jejich odsunu, nazývaného v německém žargonu vyháněním. Poukazování Čechů (pokud se toho dnes ještě odváží) na podíl sudetských Němců na nacistických bestialitách za Protektorátu Böhmen und Mähren je dnes z německé strany považováno za "neklamnost".

Demokratickou veřejnost potěšilo, že se Mezinárodní tribunál se sídlem v Haagu konečně odhodlal vydat mezinárodní zatykače na bývalé bosenskosrbtské představitele, exprezidenta Radovana Karadžiče a generála Ratka Mladiče, a obvinil je z genocidy a zločinů proti lidskosti. Fakt, že však mezinárodní mírové jednotky (IFOR) nemají právo po obou mužích přímo pátrat s tím, aby je zadržely, pokud na ně náhodou narazí v Bosně, snižuje vážnost mezinárodního úsilí o potrestání obou válečných zločinců.

Jiné, i když naštěstí nikoli válečné, nebezpečí se podařilo odvrátit Evropské unii, jež 12. července na půdě Evropského soudního dvora zamítla britský požadavek na zrušení zákazu vývozu britského hovězího masa a dalších derivátů kvůli nemoci "sláných krav". Možné důsledky pro zdraví zhruba 350 milionů obyvatel 15 členských zemí Unie, nehlédě i na ostatní evropské státy, jsou evidentní a neležejí podle britské interpretace, demagogicky bagatelizující toto nebezpečí, ignorovat. Třebáž jde za tím jen o potvrzení dočasného embarga, měl by zákaz v zájmu Evropy pláti tak dlouho, dokud bude možná dalšího výskytu nemoci lřvat.

Přestože teckho již unavují úvahy o vlekém konfliktu mezi Izraelem a jeho arabskými sousedy a palestinskou menšinou zvláště, nelze přehlédnout další nový jev na blízkochnoucí scéně. Těsně vltřní předtaka pravice strany Likud, Benjamin Netanjahu, nad dosavadním předsedou vlády Šimonem Peresem a jeho první vlády naznačují, že nová izraelská vláda mluví zejména vůči teroristům všeho druhu hrdě o postoj a že nebude váhat nahradit Peresovo vyjednávání konfrontací. Netanjahu také přívě své

Podobně jako obranné dokáže odpalovat míčky úle, poradil si B. Jelcin s i. B. Žuganovem v prezidentských volbách dne 3. července 1996

harsku jen znovu potvrdily, že obě tyto země, tak houzevnatě usilující o přijetí do Evropské unie a NATO, evidentně "na to nemají". Fakt, že Bulharsko muselo zavést přidělové listky na chleba, je šokující, stejně jako jeho přibližně sto procentní inflace. Výbušnou situací v létě balkánské zemi ještě více vyostřil pumový atentát v nejzřejmější sofijské dislokace, který potvrdil, že v Bulharsku panuje kromě hladu i terorismus.

Ve Spojených státech se objevily další zá-

né po sedmi evropských zemích v červenci navštívila i Českou republiku a Slovensko. Právě v Bratislavě však neváhala vyjádřit znepokojení nad nedemokratickými projevy Mečiarovy vlády. Madeleine Albrightová, rodáčka z Čech, jež paní Clintonovou doprovázela, v souvislosti se zájmem Bratislavy o přijetí do EU a NATO přímou upozornila, že "Členství v Unii nebo v NATO není dar. O to se musí každý zasloužit".

Cestu do obou organizací však mají nyní

znácně schůdnější Polsko, ČR a zřejmě i Maďarsko. Polský prezident Aleksander Kwaśniewski při své červencové návštěvě v USA otevřeně prohlásil, že "unil NATO je více než politický rozhodnutí". Odborný optimismus vyjádřil i náměstek českého ministra zahraničí Alexandr Vondra. Jejich naděje však ztuhlí německý kancléř Helmut Kohl, který upozornil, že "je třeba brát v úvahu oprávněné bezpečnostní zájmy Moskvy". Přestože Západ na jedné straně již vícekrát zdůraznil, že o vstupu dalších zemiš do Aliance rozhodne on, a nikoli Moskva, neuvážlivý výrok ujšřující vlastně o opak, tedy o "právo" Ruska na jakékoliv vteví přívětivých sovětských satelitů do NATO. Prošlý občan se pak nemůže zbavit nedobrotého dojmu, že - přes veškeré historické zřevily v roce 1989 - dále přetrvávají rezidua z období nedobrotě války, kdy obě velmoci, USA a SSSR, sice proti sobě "dřily ohně a síru", ale ve skutečnosti prováděly šle mocenských intervencí po vzájemně dohodnuté či alespoň po vzájemném informování se (viz "bratrskou" pomoc Varšavské smlouvy 21. srpna 1968 u nás, o níž Moskva vytvořila v předvečer obléhání Washingtonu).

Ž úplné jíněho soudku, než jsou výše komentované události, je zpráva o stvrzení bezpříčinně, za nichž se oba manželé modře krve, korunní princ Charles a princezna Diana, konečné rozvedou. Fakt, že se až nepochopitelně populární Diana spokojí s "pouhými" 17 miliony liber a dalšími požitky a že lato skutečnosti zajímala mnohé lidi na Západě více než terorismus v Severním Isterku, Rusku či nebezpečně napělá na Korejském poloostrově, na Blízkém východě a leckde jinde, napovídá tomu, jak povrchní jme my, obyvatelé Země, koncem 20. století.

Jen něco přes 100 kilometrů od nejblížešho cípu USA pokračovaly v červenci vleká politická a sociální krize "ostrova svobody", kterou se Clintonova vláda pokusila letos na jaře ještě více zosilil udušením sankcí proti západním společnostem obchodujícím na Kubě s meglekem, jenž kdysi patřil Američanům. Skutečnost, že Clinton opřel toto embargo podpořené zákonem o argument, že Kuba sesřfeliu v únoru: t. r. dvě exulantská letadla, neobstál v odích západní veřejnosti. Odmítavý postoj Evropské unie, Kanady, Mexika a mnoha dalších zemí naznačil, že další sankce, navazující na již téměř 35 let trávající embargo, jsou shodně považovány za ne-smyslné a v podstatě i kontraproduktivní. Nejednen pozorovatelé dnes připouští, že právě letišta izolace Kubu ze strany Washingtonu jen pomáhá udržovat Castro u moci, neboť v případě uvolnění stýků Američany s Kubánci by se dikultura pod plivěm volných idej a kontaktů sama zhroutilá - bez násilné intervence. Výsledek mezinárodní tlaku na USA byl výmluvný: Clinton v druhé polovině července odložil realizaci svých sankcí o šesti měsících, což pohotoví Castro vzápětí ironicky označil za komický rozporný postoj.

Den před zahájením XXVI. olympijských her v americké Atlantě otřásla pořádkající zemí katastrofa obilho Boeingu B-747, v němž krátce po startu v New Yorku na trasě do Paříže zahynulo 228 lidí. Některé okolnosti tragédie naznačují, že není výlučeno, že nešlo o technickou závadu stroje, nýbrž o teroristický atentát - na způsob katastrofy letadla Pan Am 102 v roce 1988 nad skotským Lockerbie, z níž byli obviněni lřbýřští teroristé.

Samotné první dny olympiády (do naší užávenstva) se vyznačovaly nejen velkým nadšením občanskou a hostitelského města, ale i organizačními problémy napovídajícími, že zvládnout náhly přliv předních světových atletů z celého světa do betrák předních velkoměst je takřka nemožné. Již jen dopravní zácpy v ulicích Atlanty, jakož i ne právě ideální okolnosti sportovních nátačků do prostorové okymných místností, ukázaly, že ani tak civilizované a organizované vyspělá Amerika není s lo vyřešit některé úkoly, pokud je jich plřišli mnoho.

22. 7. 1996

-JH-

ČESKÁ PŘÍSLOVÍ

(podle F. L. Čelakovského)

- Není nic tak zlého, aby se neobrátilo někdy v něco dobrého.
- S dobrými obcuj a zlych se varuj.
- Rovný rovného hledá.
- Vrána vedlé vrány sedá, jeden druhý rovně roveň hledá.
- Kdo chce s vky vybit, musí s nimi vyit.
- Jedna ovce přisává celé stádo na kazi.
- Podvod a klam zradí se sám.
- Kam vír, tam pláště.
- Horší jazyk falešníka nežli kopl bojovníka.
- Když pláčka lapají, pěkně mu pis-kají.
- Lišku dvakrát neošidíš.
- Ne ten dá, kdo má, ale kdo chce.
- Škoda přiliš dobrým býti.
- Kdo se ptá, nerad dá.
- Dary oslepují oči.
- Darovanému koni na zubu se nedívá.
- Blážen, kdo dává, větší, kdo nebě-ře.
- Za dobrodiní neočekávej poděkování.
- Čiň čertu dobře, peklem se ti od-mění.
- Kdo chce přiliš mnoho, nemívá nic.
- Každý sobě nejlíšší.
- Lehce nabyt, lehce pozbyt.
- Spravedlivě se netrápí.
- Řeč na váze měř, málokomu věř.
- Lepší hrst pravdy než pytel naděje.
- Pravda se sama hájí.
- Kde cesta rovná, nezajřžděj.
- Pro pravdu se lidé rádi hněvají.
- Ne vždy se pravda hodí.
- Lež má krátké nohy, daleko neujde.
- Mladý lhář, starý zloděj.
- Kdo lže, ten krade.
- I pěkně lhatí jest hřích.
- Po peři lhatě a po řeči člověka.
- Co na srdci, to na jazyku.
- Blázna mčičením nejlépe odbudeš.
- Zlý jazyk mnoho zlého natropí.
- Kdo mluví, co se mu chce, musí sly-šet, co se mu nechce.
- řeč se mluví a pivo se pije.
- Kdo přiliš mnoho mluví, málo škodí.
- Špatný vozka, který neumí obrátit.
- Neskdí pěknou písničku podruhé zřpavít.
- Dobře jazyk za zuby mít.
- Vota za rohy, člověka za jazyk lapa-jí.
- Jazyk nechává doma a venku ústí.
- Mčičením člověk mnoho řeči odbu-de.
- Nechoť se všim na trh.
- Mčičení i hloupeho vydává za moud-rého.
- Otec, matka vyučili mluvení, a svěť mčičení.
- Co chceš mít lřjného, měj u sebe samého.
- Svěť se tetě, roznese tě po všem svě-tě.
- Kdo mnoho mluví, lže a nebo se chlubí.
- Mnoho řeči, málo skutku.
- Nehleď na řeč, ale na věc.
- Co se doma uvařil, má se doma snis-ti.
- Když hra nejllepší, přestaň.

Z knihy Mudrosloví národu slovenského ve příslovích (Praha 1978)

- vybral:
- JR-

Nedávna minulost varuje:

PŘÍPAD BABICE
(Ke 45. výročí tragédie Jihomoravské obce)

Josef Plojhar to věru nebyl! Ještě přisněšší soud však L. Ceketova vynášel nad Františkem Pařílem. Píše: "Druhý zločinec v kněžském rouše je zřadný fař Paříl. Mohl krásně a kldně žít. Nic mu nechybělo. Kromě platu 6 000. Kés měsíčně měl ještě bohatý příjem od farmič... Mohl žít, přijal je na své farmě a povinnosti a být spokojený. Ale nebyl. Nenávist k lidové demokratickému řádu mu nedala spát a hnal je, aby hledal spojil se teroristy. Když přišel, přijal je s nimi a otevíral s nimi. Hostil je, smál se s nimi a pl, umlouval s nimi vraždy a žhářství. Radil jim k opatnosti. Daroval jim řůzence na chleba, nabízel jim svůj sklep jako úkryt... Na jeho faře byl osnován nový děbelský plán: pověšení a zastřelení 15 občanů v Šebkovicích a vypálení jejich domů. "Druhé Lidice"..."

komunistické moci. Pro údajné trestné činy velezrady, sabotáže a vraždy byli odsouzeni k trestu smrti Antonín Mlýnská, Antonín Plichta st. (dobový tisk uvádí nesprávné jméno: Jan - pozn. autora), Drahoslav Němec, František Kopule-ty, Antonín Šárka, P. Václav Droba a P. František Špidla. K doživotnímu vězení byli dle odsouzeni: Alois Rouco a Karel Němec. Zbývajcí obžalovaní dostali vysoké tresty odně-tí svobody: Ladislav Brabec - 25 let, Božena Kopuleťá - 20 let, Ludvík Stehlík - 20 let, Jindřich Nahodil - 23 let a Josef Vorišek - 22 let. Majetek všech odsouzených byl konfiskován a vřišní pozbyli občanská práva na dobu 10 let.

Dne 15. 11. 1951 se konalo v Třebíči hlavní líčení s tzv. převchávající agenta L. Malého. Také v tomto případě byl rozsudek odstrašující: filmokatalický kněz Jan Bula - trest smrti, Bohumil Krátký - doživotí, Josef Jeřábek - 20 let, Bohumil Dvořák - 18 let, František Kříž - 25 let, Karel Vodička - 18 let, Ladislav Roupek - 25 let, Jan Pánek - 16 let, Stanislav Žákovský - 18 let, Josef Pánek - 15 let, Ludvík Stehlík - 21 let, Jan Pánek - 23 let, František Berka - 22 let, Helena Nestrojilová - 11 let, Anna Rejlová - 13

"Spravedlivý" rozsudek
V době, kdy se výše uvedeně řádky do-staly ke čtenářům tohoto listu, byl Státní soud v Jihlavě ve svou "prací" hotov. V narýchlo připravěném a dobře zřetřivěm soudním procesu vynesi soud dne 14. 7. 1951 rozsudek, který se měl stát výsrahou pro všechny, kdož by se chtěli protivit zájmům

(Pokračování ze str. 5)

L. Malý - muž mnoha tváří?

Na babické tragédii si přihlíželi svou po-livěčnou také mnozí bezvýznamní novinářští slouhouvé tehdejšího režimu. Za všechny jme-nujeme alespoň jistho L. Ceketova, která se ujala se zvláštní rozkošič úkolu vyličít charak-tery L. Malého a jeho společníků. Jaký vříst-ně byl onen tapdůj "imperialistický agent" v jejím podání? Posudte sami:
"Byl to asi třicetletý člověk. Ale vypadal na padesát. Ze snímku se šklebil otrávený, bezvýrazný a znechucený obličej notorické-ho opice. Bezbarvý, skleněné oči, tupé čivě z neholené, nemyté, spínané tváře, zvislo-sené pitím, neřestní a mravním bahnem, do něhož dávno zapadl tento úkladný, v západ-ním Německu cvičený vrh... Ladislav Malý jako hyena, která už zdaleka cíť hnilobný pach, se v noci vlplí k přislušnickům pora-žených vykořisťovatelských třííd. U nich se skrýval s navenič k republice a pracující-mu lidu s nimi žít v děrách jako tchoř..." (Ruďe právo, 15. 7. 1951)

Nehodní služebníci Boží?

O nic lip nezvěnlivá ani charakteristika L. Ceketova, tjkající se obou jmenovaných duchovních pastýřů. Autorka uvádí: "Václav Droba byl v Babicích znám jako zářidný, ne-upřímný člověk, sobec, který nikdy neřekl, co si myslí. S lidmi se takřka nestýkal. V je-ho ledabýle přípravěných kázáních byl vždy silný osten nepřátelství k lidové demokrati-ckému zřídění." Co k tomu dodat? Inu, páter

Čtenářské usměvy
Správná sekretárka dokáže zřá-dit a přislovit i mystický svého nadřizeného.
Před učičými lidmi povídání o čem chce, aby zřta věděl pan ře-ditel.
Cosé doma uvařit, to se vezme na vřitel. Restaurače není pro nás ce-nově dostupná.
S mužem, tčstem a práclém za-cházet, milá zřeno, opatně!

Foto: archiv autora
PhDr. Rostislav Jarošik